

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vârlan Octavian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Chironda Alexandru Xxxxx, născut la
xx xxxxxxxx xxxx, originar și domiciliat
or. Xxxxxx, str. Xxxxxxxx, xx, ap. x.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.12.2010 – 23.05.2012;

Instanța de apel: 22.06.2012 – 30.09.2015;

Instanța de recurs: 18.12.2015 – 15.03.2016;

Instanța de apel: 13.04.2016 – 22.03.2017;

Instanța de recurs: 02.06.2017 – 09.08.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 23 mai 2012, Chironda Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin. (1), 187 alin. (2) lit. e), f), 152 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Chironda Alexandru a fost învinuit de faptul, că la 21 octombrie 2010, în intervalul orelor 02:00-06:00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc ce aparține SRL „Slot Game”, amplasată pe adresa or. Soroca, str. Xxxxxxxx, xx, intenționat și demonstrativ, încălcând grosolan ordinea publică, i-a numit cu cuvinte injurioase pe Ciurari Andrei și Preida Vasile, iar ulterior, în rezultatul comportării batjocoritoare i-a obligat pe ultimii să consume băuturi alcoolice, după ce, înjosindu-le onoarea și demnitatea prin abordarea unei ținute lipsite de pudoare, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin necuviință și neobrăzare, i-a aplicat lui Preida Vasile lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, urmate de deteriorarea lavoarului, a paharelor de pe teșgea și interzicerea de a părăsi localul indicat.

Tot el, la 21 octombrie 2010, în intervalul orelor 02:00-06:00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc, ce aparține SRL „Slot Game”, amplasată pe adresa or. Soroca, str. Xxxxxxxx, xx, intenționat, în mod deschis, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, a sustras și însușit din

buzunarul pantalonilor lui Preida Vasile suma de 2000 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă de 2000 lei.

Tot el, la 21 octombrie 2010, în intervalul orelor 02:00-06:00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc, ce aparține SRL „Slot Game”, amplasată pe adresa or. Soroca, str. XXXXXXXXX, xx, intenționat i-a aplicat lui Preida Vasile lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 224/A din 26 octombrie 2010, vătămări corporale medii, care duc la dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile).

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare; art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare; art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 lei.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 lei.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată să-i fie adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 09 ianuarie 2009, cu stabilirea pedepsei definitive 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 lei.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a invocat, că vina inculpatului a fost confirmată integral prin probele administrate, și anume: declarațiile părților vătămate Ciurari Andrei și Preida Vasile; martorilor Țimbaliuc Viorel; Moiseenco Alexandr; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 octombrie 2010; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 octombrie 2010; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09 noiembrie 2010; procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 22 octombrie 2010; procesul-verbal de confruntare din 24 noiembrie 2010 între Preida Vasile și Ștefiriță Vadim; raportul de expertiză medico-legală nr. 224/A din 26 octombrie 2010, potrivit căruia la Preida Vasile s-au depistat leziuni corporale, calificate ca vătămări corporale medii, care duc la o dereglare a sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile); raportul de expertiză medico-legală nr. 783 din 12 noiembrie 2010.

Totodată, în opinia apelantului prima instanță nu a luat în considerație că părțile vătămate și martorii au confirmat că până la conflict nu l-au cunoscut pe inculpat, nu au avut careva relații cu el, acțiunile acestuia reprezentând huliganism, manifestat prin încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, necuviință și neobrăzare, numirea cu cuvinte injurioase a părților vătămate și prin obligarea acestora să consume băuturi alcoolice.

La fel, faptul că Preida Vasile dispunea de bani până la momentul jafului, a fost confirmat de martorul Moiseenco Alexandr.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a reținut că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei.

Totodată, în instanța de apel nu au fost audiați partea vătămată Ciurari Andrei, martorii acuzării Țîmbaliuc Viorel, Moiseenco Alexandr, Preida Maria, Ștefîrță Vadim și Caramici Inga, ultimii neprezentându-se în instanța de apel, iar procurorul nu a întreprins măsuri întru asigurarea prezenței acestora în ședința de judecată.

În opinia instanței de apel, nu poate fi reținut argumentul apelantului că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin declarațiile părților vătămate Ciurari Andrei și Preida Vasile, martorilor acuzării Țîmbaliuc Viorel, Moiseenco Alexandr, Preida Maria, Ștefîrță Vadim și Caramici Inga, deoarece persoanele respective nu au fost audiate în instanța de apel, potrivit cerințelor prevăzute la art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, declarațiile acestora neconstituind o mărturie acuzatorie.

La fel, instanța de apel a concluzionat că nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09 noiembrie 2010, prin care Țîmbaliuc Viorel l-a recunoscut pe Chironda Alexandru, ca fiind persoana care a maltratat părțile vătămate în incinta sălii de jocuri de noroc SRL „Slot Game”, deoarece proba dată a fost verificată în instanța de apel prin citire, nefiind asigurată prezența acestui martor.

Instanța de apel a constatat netemeinicia argumentului precum că vinovăția inculpatului este dovedită prin procesul-verbal din 22 octombrie 2010, prin care Preida Vasile l-a recunoscut pe Chironda Alexandru, ca fiind persoana care l-a maltratat și depozitat de bani în incinta sălii de jocuri de noroc.

Totodată instanța de apel a subliniat, că nu poate adopta o soluție de admitere a apelului fără evaluarea și aprecierea directă a probelor, și anume audierea părților vătămate și a martorilor, în situația când există contradicții esențiale între declarațiile lor depuse în ședința de judecată și în cadrul urmăririi penale.

Probele invocate în susținerea învinuirii nu au fost prezentate de acuzare și nu au fost examinate în instanța de apel.

Cu trimitere la jurisprudența CtEDO și prevederile art. art. 24, 26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, instanța de apel a apreciat că la caz procurorul nu a susținut acuzarea în cadrul examinării apelului declarat împotriva unei sentințe de achitare.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului acuzatorul de stat a indicat că probele administrate, examinate în prima instanță și verificate în instanța de apel nu trezesc îndoieli în coroborarea lor absolută și confirmă integral vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate. Prezentându-se în instanța de apel, partea vătămată și martorii puteau doar să confirme declarațiile date în prima instanță, suficiente pentru constatarea vinovăției inculpatului. Instanța de apel nu a dat apreciere obiectivă declarațiilor părții vătămate Ciurari Andrei, care confirmă vina inculpatului.

La fel, în opinia acuzării instanța de apel nu a apreciat în decizie declarațiile părților vătămate, care deși depuse cu divergențe, au susținut vinovăția inculpatului privind maltratarea lor într-un local public, în prezența mai multor persoane,

aplicându-le ambilor lovituri și impunându-i să consume alcool în cantități mari, cauzându-i lui Preida Vasile leziuni corporale medii, în urma altercației fiind deteriorate și bunurile localului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2016, a fost admis recursul, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru argumentarea soluției nominalizate, instanța de recurs ordinar a menționat că contrar prevederilor art. art. 384-397 Cod de procedură penală, prima instanță:

a) a constatat în descriptivul sentinței mai multe temeieri de achitare a inculpatului, indicând că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, că acțiunile incriminate inculpatului nu s-au dovedit, că probele administrate nu dau temei pentru a declara cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunile incriminate, că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, însă în dispozitivul sentinței a indicat, absolut divergent, că inculpatul este achitat din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor indicate;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării. Or, concluzia lipsită de motivare legală, a primei instanțe că nu pot fi reținute declarațiile părții vătămate Ciurari Andrei, date în ședința de judecată, deoarece sunt diametral opuse celor de la urmărirea penală, nu corespunde exigențelor prevăzute în art. 101 alin. (1), (4) Cod de procedură penală.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs a conchis, că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Totodată, instanța de recurs a subliniat, că la rândul său instanța de apel, contrar prevederilor art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, a menținut o sentință ilegală și neîntemeiată, deoarece:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță, nu a desființat sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță și a menținut o sentință ilegală, nemotivată și neîntemeiată;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, formulând răspunsuri neargumentate, divergente și concluzii evazive în acest sens, cum ar fi că probele invocate în susținerea învinuirii nu au fost prezentate de acuzare, nu au fost examinate în instanța de apel..., mijloacele de probă menționate au fost verificate în instanța de apel prin citire;

c) nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării. Or, concluziile de felul că nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare procesul-verbal din 09 noiembrie 2010, proba dată a fost verificată în instanța de apel prin citire, nefiind asigurată prezența acestui martor..., este neîntemeiat argumentul privind procesul-verbal din 22 octombrie 2010, prin care

Preida Vasile l-a recunoscut pe Chironda Alexandru, ca fiind persoana care l-a maltratat și deposedat de bani în incinta sălii de jocuri de noroc, declarațiile acestora neconstituind o mărturie acuzatorie, nu corespund stipulărilor din art. 101 alin. (1), (4) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs ordinar a evidențiat, că din conținutul prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel urmează obligatoriu să audieze doar martorii acuzării solicitați de părți.

Totodată, martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Însă, aceste prescripții nu absolvă instanța de obligațiunea de a aprecia toate probele administrate pe caz conform principiilor stipulate în legea procesuală penală, inclusiv în art. art. 99-101 Cod de procedură penală.

Or, doar în consecința efectuării acestei proceduri instanța poate constata care probe sunt sau nu susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017, a fost admis apelul, casată sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- în corespundere cu prevederile art. art. 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, procesul penal intentat în privința lui Chironda Alexandru în baza art. art. 152 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat cu liberarea acestuia de răspundere penală, din motivul intervenirii termenului prescripției de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal;

- Chironda Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost cumulată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2009, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 5 (cinci) ani 2 (două) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, fără amendă.

În rest, dispozițiile sentinței în latura corpurilor delictive a fost menținută fără modificări.

7.1. Instanța de apel a constatat în fapt că, Chironda Alexandru în noaptea spre 21 octombrie 2010, în intervalul orelor 02:00-06:00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc a SRL „Slot Game” amplasată pe adresa or. Soroca, str. Xxxx xxxxx, xx, intenționat și demonstrativ încălcând grosolan ordinea publică, i-a numit cu cuvinte necenzurate pe Ciurari Andrei și Preida Vasile, iar ulterior în contextul comportării batjocoritoare i-a obligat să consume băuturi alcoolice, după care înjosindu-le onoarea și demnitatea prin abordarea unei ținute lipsite de pudoare, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin necuviință și neobrăzare, i-a aplicat lui Preida Vasile lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, urmate de deteriorarea lavoarului, a paharelor de pe tehghea și interzicerea de a părăsi localul.

Tot el, la aceeași dată, în intervalul orelor 02:00-06:00, aflându-se în incinta sălii de jocuri de noroc a SRL „Slot Game” amplasată pe adresa or. Soroca, str. XXXXXXXXX, xx, intenționat i-a aplicat lui Preida Vasile lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, pricinuindu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 224/A din 26 octombrie 2010, leziuni corporale medii.

Tot el, la aceeași dată și în aceleași circumstanțe, intenționat și în mod deschis cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, a sustras din buzunarul pantalonilor în care era îmbrăcat Preida Vasile mijloace bănești în sumă de 2000 lei, însușindu-le, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile.

7.2. Instanța de apel a reținut, că deși inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea faptelor imputate, vinovăția acestuia și-a găsit confirmare prin probele verbale și cele scrise, administrate în cauză de către organul de urmărire penală, ce au servit obiect de cercetare judecătorească în prima instanță, doar că au primit apreciere neobiectivă în raport cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală.

În confirmarea acestei concluzii, instanța de apel cercetând depozițiile persoanelor audiate în prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată, din motiv că partea acuzării nu a reușit să asigure prezența acestora, inclusiv prin aducere silită și dându-le altă interpretare, a menționat că potrivit declarațiilor părții vătămate Ciurar Andrei, care inițial a depus în prima instanță declarații diametral opuse celor de la urmărirea penală, pentru a nu fi învinuit de moartea lui Preida Vasile, rezultă că în toamna anului 2010 împreună cu Preida Vasile, aflându-se în cazinoul din centrul or. Soroca, unde cel din urmă intrase în conflict cu Ștefîrță Vadim, primind și o lovitură de la el, ca rezultat căzând și lovindu-se cu capul de podea, iar inculpatul Chironda Alexandru văzându-l însângerat, l-a dus în sala de baie, după care au servit în comun băuturi alcoolice, Chironda Alexandru lovindu-l pe Preida Vasile cu mâna peste față, de la ce acesta a căzut peste tejghea, spărgând pahare și o sticlă cu vodcă, inclusiv și rezervorul de apă din baie în sumă de 200 lei ce a fost deteriorat, pe care el le-a achitat din banii câștigați în alt cazinou.

Interogat suplimentar la ședința de judecată din 31 ianuarie 2011, Ciurar Andrei invocând amenințarea din partea cunoscuților lui Chironda Alexandru, a declarat, că în incinta cazinoului, Preida Vasile a fost lovit de Ștefîrță Vadim pierzând cunoștința, motiv pentru care Chironda Alexandru l-a condus în sala de baie pentru a se spăla, la ieșire hemoragia nu se oprise, amicul său comunicându-i, că a fost lovit de rezervorul cu apă, deteriorându-l, pereții fiind murdari de sânge, banii fiind sustrași de către Chironda Alexandru ce i-a maltratat pe ambii lângă tejghea.

Totodată, în cadrul audierilor de la faza urmăririi penale ce n-au fost obiectate, acesta a relatat, că în noaptea spre 21 octombrie 2010, aproximativ la ora 02:00 împreună cu cunoscutul său Preida Vasile, s-au deplasat spre cazinoul din centrul or. Soroca, unde se aflau Chironda Alexandru, Ștefîrță Vadim și încă două persoane necunoscute, în incinta căruia Chironda Alexandru, le-a aplicat multiple lovituri, lui Preida Vasile inclusiv lângă tejghea și în sala de baie, unde au rămas pete de sânge pe care le ștergea un lucrător al cazinoului, fiind deteriorat și rezervorul de apă pentru care, el personal a achitat suma de 200 lei, rugându-l de nenumărate ori pe Chironda Alexandru să-i lase să plece, inculpatul însă impunându-i să servească băuturi alcoolice, Preida Vasile comunicându-i despre maltratarea sa, Chironda Alexandru i-a sustras și banii.

Instanța de apel a stabilit imposibilitatea asigurării prezenței părții vătămate Preida Vasile în instanța de apel, din motivul decesului acestuia, astfel cercetând declarațiile date în prima instanță, a reținut că în toamna anului 2010, venind cu Ciurar Andrei în cazinoul din centrul or. Soroca, a intrat în conflict cu câteva

persoane necunoscute, printre care și Chironda Alexandru cu care se luaseră la ceartă din motive necunoscute, întrucât era în stare de ebrietate alcoolică, primind de la ultimul o lovitură de la care și-a pierdut cunoștința, după care și-a revenit la spital și amintindu-și despre întrebuințarea în acea seară a băuturilor alcoolice cu Chironda Alexandru, numindu-se reciproc cu cuvinte necenzurate, la final rămânând cu 15 lei, deși în ziua respectivă câștigase la jocurile de noroc suma de 250 lei, negând sustragerea lor de către Chironda Alexandru, susținând că declarațiile date la faza urmăririi penale au fost depuse în stare de ebrietate alcoolică, motiv pentru care diferă de cele făcute în prima instanță.

Instanța de apel a remarcat, că potrivit declarațiilor părții vătămate Preida Vasile date la faza urmăririi penale, ultimul a confirmat, că în noaptea spre 21 octombrie 2010, aproximativ la ora 00:00, împreună cu Ciurar Andrei au vizitat cazinoul din centrul or. Soroca, în incinta cărui au fost maltratați de doi necunoscuți, pe care-i poate recunoaște după tunsoare, constituția corpului și înfățișare, unul din necunoscuți aplicându-i lovituri și când se afla în baie, sustrăgându-i 2000 lei.

Drept urmare, instanța de apel a reținut, că potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 22 octombrie 2010, partea vătămată Preida Vasile i-a recunoscut pe fotografie pe Ștefărtă Vadim și Chironda Alexandru, care l-au maltratată în noaptea spre 21 octombrie 2010 în sala de jocuri de noroc a SRL „Slot Game”, ultimul deposedându-l de mijloace bănești, fiind recunoscut la 09 noiembrie 2010 inclusiv și de operatorul Țîmbaliuc Viorel (f.d. 33-34, 105-106, vol.I). De rând cu aceasta, în cadrul confruntării din 24 noiembrie 2010 Preida Vasile a concretizat, că Ștefărtă Vadim i-a aplicat doar o singură lovitură, fără a-l deposeda de bani, fapt pentru care nu a invocat pretenții de ordin material, maltratată și jefuit fiind de Chironda Alexandru (f.d. 118, vol.I).

Instanța de apel a stabilit, că aceste declarații ale părții vătămate sunt confirmate și de către martorii acuzării audiați în prima instanță, care nu au fost prezenți în instanța de apel din motivul imposibilității prezentării acestora, deoarece nu se află pe teritoriul Republicii Moldova și a căror declarații au fost date citirii de către acuzatorul de stat, și anume declarațiile lui Ștefărtă Vadim, Preida Maria, Caramici Inga.

Totodată, instanța de apel apreciind obiectiv declarațiile martorilor Țîmbaliuc Viorel și Moiseenco Alexandr depuse în instanțele de judecată, a statuat că acestea coroborează întru tot cu probele materiale administrate în prezenta cauză și care vin să confirme vinovăția lui Chironda Alexandru în faptele imputate.

De asemenea, instanța de apel a reținut că potrivit convorbirii telefonice din 21 octombrie 2010, Preida Maria a comunicat despre maltratarea soțului său Preida Igor pe str. Ștefan cel Mare, or. Soroca în regiunea magazinului „Aureola” (f.d. 8, vol.I), la aceeași dată, 21 octombrie 2010, Ciurar Andrei depunând o plângere în scris, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Ștefărtă Vadim și Chironda Alexandru pentru maltratarea neîntemeiată a lui Preida Vasile în incinta cazinoului (f.d. 9, vol.I), ultimul formulând plângere în acest sens la 27 octombrie 2010, în conținutul căreia a menționat, că în noaptea spre 21 octombrie 2010, aproximativ la orele 01:00-02:00, aflându-se împreună cu Ciurari Andrei în sala de jocuri de noroc din or. Soroca, a fost bătut, dus în baie și din nou bătut cu sustragerea deschisă din buzunar a mijloacelor bănești în sumă de 2000 lei de către

Chironda Alexandru, în timpul maltratării dispărându-i și telefonul mobil model „LG” la preț de 400 lei, fiindu-i cauzată o daună considerabilă (f.d. 96, vol.I).

În susținerea opiniei privind vinovăția inculpatului, instanța de apel a remarcat și faptul că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 21 octombrie 2010, s-a constatat că rezervorul de ceramică din baia SRL „Slot Game”, amplasată pe adresa str. Ștefan cel Mare, 12, or. Soroca, a fost deteriorat, iar în interiorul lui, pe pereți și podea au fost depistate urme de sânge ce au fost ridicate în calitate de mostre (f.d. 10-13, vol.I); în cadrul cercetării din 22 octombrie 2010 a hainelor în care partea vătămată Preida Vasile a fost îmbrăcată la momentul producerii faptei, s-a constatat ruptura mânecii stângi a scurtei de culoare neagră, precum și prezența petelor de sânge atât în interiorul ei, cât și pe pantalonii de culoare gri, acestea fiind recunoscute în calitate de corpuri delictive (f.d. 14, vol.I), de la Preida Vasile fiind colectate mostre de salivă și sânge la 27 octombrie 2010 (f.d. 54, vol.I).

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 224/A din 26 octombrie 2010, la Preida Vasile s-a depistat fractura coastei VII pe stânga, ce s-a produs în rezultatul acțiunilor repetate cu sau de obiecte dure contondente, posibil la 21 octombrie 2010, ce se califică ca vătămări corporale medii, cu dereglare de lungă durată a sănătății (mai mult de 21 zile) (f.d. 49, vol.I).

Totodată, prin raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr. 1783 din 12 noiembrie 2010, în porțiunile de pete de culoare cafenie de pe scurtă și de pe perechea de pantaloni, ce aparțin lui Preida Vasile, în procesul examinării s-a depistat sânge de origine umană, antigenii fiind caracteristici părții vătămate Preida Vasile, în cele trei tampoane de tifon cu spălăturile din petele de la fața locului în procesul examinării, la fel s-a depistat sânge de origine umană (f.d. 61-65, vol.I).

7.3. Invocând explicațiile din literatura juridică de specialitate și practica unitară a Curții Supreme de Justiție, instanța de apel a statuat, că comportamentul inculpatului Chironda Alexandru din incinta sălii de jocuri de noroc amplasată în or. Soroca, str. XXXXXXXXX, xx, care constituie loc public, manifestat în noaptea spre 21 octombrie 2010, în intervalul orelor 02:00-06:00, prin expunerile jignitoare la adresa lui Ciurari Andrei și Preida Vasile, în prezența altor persoane, cu maltratarea celui din urmă și tulburarea liniștii cetățenilor prezenți la fața locului, denotă încălcarea grosolană de către acesta a ordinii publice cu aplicarea violenței asupra părților vătămate, acțiuni ce formează componenta infracțiunii de huliganism prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal.

De rând cu aceasta acțiunile inculpatului se încadrează integral și în componenta infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, cu calificativele „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății”, formând un concurs real de infracțiuni, dat fiind faptul că huliganismul nu absoarbe prin sine urmările prevăzute de art. 152 Cod penal.

7.4. Ținând cont de faptul că infracțiunile prevăzute de art. art. 287 alin. (1), 152 alin. (1) Cod penal, prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, fac parte din categoria celor mai puțin grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa maximă cu închisoare de până la 3 ani și respectiv până la 5 ani, în raport cu data săvârșirii faptei - 21 octombrie 2010, instanța de apel a constatat intervenirea termenelor de

prescripție prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, fapt pentru care în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia încetării în privința lui Chironda Alexandru a procesului penal intentat în baza art. art. 287 alin. (1), 152 alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii inculpatului la răspundere penală.

7.5. În ce privește componența infracțiunii de jaf, instanța de apel a subliniat că aceasta se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, făptuitorul urmărind un scop special și anume cel de cupiditate.

Respectiv, în situația în care Chironda Alexandru în rezultatul aplicării violenței față de Preida Vasile în scopul neutralizării lui, realizată și ca urmare a stării de ebrietate alcoolică în care acesta se afla, în mod deschis i-a sustras din buzunarul hainelor mijloace bănești, dobândite de el în ziua respectivă în sala jocurilor de noroc, fapt confirmat prin depozițiile lui Ciurari Andrei și Moiseenco Alexandru, însușindu-le, fiind conștient de faptul, că este văzut de partea vătămată, acțiunile lui formează latura obiectivă a componenței de jaf, în prezența agravantelor „prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei” și „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Valoarea considerabilă a prejudiciului cauzat prin infracțiune, partea vătămată a declarat-o la faza urmăririi penale prin cererea inițial depusă la fila dosarului 96, volumul I, depozițiile în calitate de parte vătămată prin care a invocat și cheltuieli pentru tratament în sumă de 7000 lei (f.d. 99-100, vol.I), fiind recunoscut în calitate de parte civilă în baza ordonanței din 27 octombrie 2010 (f.d. 101-102, vol.I).

În acest context, instanța de apel a evidențiat, că în perioada instrumentării cauzei penale și examinării cauzei în instanțele de judecată, până la data decesului, partea vătămată Preida Vasile nu a obiectat asupra declarațiilor depuse în acest sens, iar modificarea declarațiilor referitor la împrejurările cauzei este explicabilă prin comportamentul prioritar impus acestuia de către inculpat și frica manifestată față de ultimul, ca persoană anterior condamnată pentru fapte analogice, ce a executat pedeapsa închisorii.

7.6. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, și anume ținând cont de scopul pe care-l urmărește pedeapsa penală privind restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale, precum și de gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptelor săvârșite, atitudinea manifestată față de urmările survenite în aspectul lipsei căinței sincere, săvârșirea faptelor în perioada liberării condiționate înainte de termen de la precedentă pedeapsă stabilită prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2009 și încheierea Judecătoriei Soroca din 04 septembrie 2009 (f.d. 125, vol.I), fapt ce a determinat și aplicarea dispozițiilor art. 85 Cod penal, caracterizarea inculpatului de la locul de trai ca fiind o persoană care face abuz de băuturi alcoolice, implicându-se în conflicte cu alte persoane, având și aduceri forțate la CPs Soroca (f.d. 137, vol.I).

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a reținut că corectarea inculpatului Chironda Alexandru este posibilă numai prin izolarea lui de societate, considerând că pedeapsa închisorii va contribui efectiv la conștientizarea de către acesta a faptelor săvârșite și prevenirea săvârșirii altor infracțiuni pe viitor.

8. Avocatul Vârlan Octavian în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului apărarea menționează că instanța de apel nu a apreciat soluția primei instanțe, nu a atras atenție la lipsa probelor administrate, încălcând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, neîntemeiat susținând condamnarea lui Chirona Alexandru.

Consideră apărarea că prin decizia instanței de apel, nu au fost stabilite și nu au fost descrise circumstanțele care justifică soluția, iar probele administrate în cadrul urmăririi penale, urmau a fi verificate obligatoriu de către instanța de apel; nu au fost luate în considerație declarațiile martorilor și a părții vătămate, care au recunoscut că la urmărirea penală au dat declarații necorespunzătoare adevărului, din motiv că erau în stare de ebrietate avansată și au semnat fără a citi declarațiile.

Totodată, instanța de apel neîntemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești luând în considerație declarațiile date în cadrul urmăririi penale.

Consideră apărarea că în acțiunile lui Chirona Alexandru lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal.

Totodată evidențiază că potrivit art. 6 CțEDO, cât și prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță.

Cu referire la prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO, susține recurentul că sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală).

CtEDO, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

După o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

Instanța de apel, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, poate din oficiu să verifice probele administrate de prima instanță, însă fără a înrăutăți situația inculpatului.

Nerespectarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art. art. 24, 26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

9. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia, deoarece temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea cauzei.

În opinia acuzării, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

Prin urmare, acuzarea consideră că în prezenta cauză penală nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea contestată.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiuri pentru recurs stipulate la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă Colegiul reține că, recurentul nu a indicat concret asupra căror motive invocate în apel, nu s-a expus instanța de apel, care sunt circumstanțele prin care se constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, care este eroarea gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, pe

care a admis-o instanța de apel, care a afectat soluția instanței, care este fapta pentru care instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare, altă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire și în care normă urma a fi încadrată juridic fapta săvârșită de inculpat, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, recurentul a invocat temeiuri pentru recurs stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului procurorului, cu casarea sentinței în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În susținerea concluziei formulate, Colegiul penal se expune în felul următor.

Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Având în vedere dispozițiile art. 6 CtEDO, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel. Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (hotărârile CtEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănilă împotriva României din 8 martie 2007, §62-63).

Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60).

În contextul celor expuse, Colegiul penal reține că, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, procurorul a solicitat reluarea cercetării judecătorești cu audierea părților vătămate, martorilor și cercetarea probelor materiale, din motiv că prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpatului, demers care a fost admis de

către instanță întru respectarea principiului contradictorialității procesului penal și egalitatea armelor (f.d. 179 verso, vol.III)

Astfel, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel a fost audiat inculpatul Chironda Alexandru (f.d. 193, vol.III), martorii Țîmbaliuc Viorel (f.d. 189-191, vol.III) și Moiseenco Alexandr (f.d.187-188, vol.III) și cercetate probele materiale (f.d.183-184, vol.III).

Totodată, în cadrul instanței de apel a fost imposibilă audierea părților vătămate Preida Vasile și Ciurari Andrei și a martorilor Preida Maria, Caramici Inga și Ștefîrța Vadim, în privința cărora a fost dispusă aducerea silită (f.d. 107, 135, 157, 170 vol.III), din motiv că Preida Vasile la 23 septembrie 2011, a decedat, Ciurari Andrei era plecat în Republica Kazahstan (f.d.129, vol.III), Caramici Inga era plecată în Federația Rusă (f.d.154, vol.III), iar locul aflării lui Preida Maria și Ștefîrța Vadim nu a fost posibil de stabilit (f.d.130, 148, 149, 155, 158, vol.III).

Deci, Colegiul penal consideră corectă purcederea de către instanța de apel la examinarea cauzei în lipsa părților vătămate și fără audierea martorilor Preida Maria, Caramici Inga și Ștefîrța Vadim, din motivul imposibilității asigurării prezenței acestora în ședința de judecată.

În continuare, instanța de recurs atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a dispus casarea sentinței de achitare și condamnarea lui Chironda Alexandru, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. art. 152 alin. (1), 287 alin. (1), 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CțEDO.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Totodată, Colegiul penal menționează că, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal, se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al

acțiunilor lui, indiferent de faptul că, ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis.

Respectiv, Colegiul penal consideră ca fiind corectă constatarea instanței de apel, potrivit căreia, acțiunile lui Chironda Alexandru formează latura obiectivă a componenței de jaf, în prezența agravantelor „prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei” și „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, deoarece în situația în care în rezultatul aplicării violenței față de Preida Vasile în scopul neutralizării lui, realizată și ca urmare a stării de ebrietate alcoolică în care acesta se afla, în mod deschis i-a sustras din buzunarul hainelor mijloace bănești, dobândite de el în ziua respectivă în sala jocurilor de noroc, însușindu-le, fiind conștient de faptul, că este văzut de partea vătămată.

Valoarea considerabilă a prejudiciului cauzat prin infracțiune, partea vătămată a declarat-o la faza urmăririi penale prin cererea inițial depusă la fila dosarului 96, volumul I, depozițiile în calitate de parte vătămată prin care a invocat și cheltuieli pentru tratament în sumă de 7000 lei (f.d. 99-100, vol.I), fiind recunoscut în calitate de parte civilă în baza ordonanței din 27 octombrie 2010 (f.d. 101-102, vol.I).

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vârlan Octavian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017, în cauza penală în privința lui *Chironda Alexandru Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev